

CONTOPIRE

FUSION

de Elena Armenescu

În sfera aceea de cristal Ce ne multiplica auzul Ni se înmulțeau ochii, sporea vederea Mâini cu multe degete ne creșteau Pe șolduri, pe coapse Pe spatele gol, arcuit Într-o simfonie adâncă, albastră... Nu știam dacă este noapte sau zi Nu ne aminteam punctele cardinale Flămînde se plimbau pe noi Spirale argintii Ne înconjurau ca niște liane Înlănțuiau Fiecare braț, fiecare picior Apoi ne legau unul de altul În veșnicia unei clipe Spre amintirea unei noi trăiri Pentru că ochiul meu drept și ochiul tău stîng Erau pereche de cînd lumea Și vedeau printre genele înrourate Unde jucau nestingherite curcubeie Vedeau... Dinlăuntru spre înafară Cum deveniserăm o singură cruce Iar inimile, clopote de catedrală.	Inside that crystal ball Which was multiplying our hearing Our eyes were increasing, our sight was extending Many fingered hands were growing Upon our hips Upon our naked back, arched In a deep blue symphony... We were not aware if it was night or day We did not remember the cardinal points Hungrily were walking upon us Silver spirals They were surrounding us like creepers They were chaining Every arm, every foot Then they were binding us In the eternity of a moment To the memory of a new feeling Because my right eye and my left eye Were making a pair from the beginning And were looking through the dewy eyelashes Where the rainbows were freely playing They were looking... From inside to outside As we have become a single cross And our hearts, cathedral bells.
--	---